

Golfentusiasten

MEDLEMSBLAD STAVANGER GOLFKLUBB
UTGAVE NR. 2 - HØST 2024

KONGEPOKAL!

SGKs Renate Hjelle Grimstad tok NM-pokalen på Bogstad i sommer. **Stort for Renate - stort for klubben.** Konkurransen på toppen blir stadig tøffere, for både damene og herrene, så vi må være særdeles godt fornøyd med en vinner i dette elitespekkede mesterskapet. **Det er det femte NM-gullet for damer i SGKs snart 70 år lange historie.** Les mer om Renate og mye mer i høstens nummer av medlemsbladet vårt.

Foran et entusiastisk publikum (+ mamma og pappa) senker Renate birdie-putten på green 18 etter en spennende NM-finalerunde. Medspiller Henriette Spilling Hjelten (Losby GK) til høyre i bildet. Hun endte på sølvplass, åtte slag etter Renate.

STORT, Renate!

Med sin siste putt under NM for Damer på Bogstad (Oslo GK) i juni, satte Renate Hjelte Grimstad et solid punktum for mesterskapets beste runde på 68, 4 under par. Det ble også brakseier totalt med i alt 8 slags ledelse til sølvplass. NM-seieren er den femte i rekken av vunnet dame-gull i Stavanger Golfklubbs historie. - Stort for klubben, og ikke minst for Renate, spesielt når så mye usikkerhet var knyttet til hennes aller første turnering i år.

AV ELLEN JEPSON (TEKST/RESYMÈ) OG BENJAMIN A. WARD, NGF (FOTO)

Det var en tydelig beveget og lettet norgesmester som ble intervjuet av Norsk Golf etter siste putt og seieren var et faktum. -**Det var utrolig deilig. Settingen, og det å være tilbake og ha levert god golf, og det å avslutte sånn i dag, - og runden - var skikkelig gøy!** NM er den aller første turneringen Renate har spilt i år etter ryggoperasjon i vinter, så det var naturlig nok knyttet stor spenning til hvordan kroppen og spillet ville fungere. Første dag gikk det heldigvis ganske bra, og da kvelden kom var det bare to slag som skilte leder-

scoren på 72 og en gruppe på ti damer som alle hadde spilt på 74, deriblant Renate. Oslo Golfklubb, med sin unike beliggenhet ved Bogstadvannet, ca. 15 min. fra Oslo, kunne da også by på drømmeforhold torsdagen - ideelt golfvær og et topp, vel forberedt anlegg. Mange spennende utfordringer - og en av dem roughen, som for anledningen var klippet til 7 cm. - Og i slik tykk og tett rough er det lett å grave seg litt for langt ned, spesielt med med lange jern og chipping. Men altså - alt åpent og store muligheter før fredagens spill.

- Mye følelser i sving for Renate etter at seieren var et faktum og all spenning og usikkerhet knyttet til egen NM-prestasjon endelig kunne få sitt utløp.

Stor prestasjon å komme tilbake i turneringsarenaen etter operasjon og lang opptrening, men Renate hadde satt seg mål om å klare cuten.

Så slo været om...

Det var nok ikke bare roughen som på turneringens dag 2 skulle by på størst problemer. Regn og sterk vind gjorde spillet mye mer uforutsigbart - noe som resulterte i store omveltninger på ledertavlen. Den første gruppen spillere, deriblant vår Renate, måtte slite med kombinasjonen våt bane og høy, tett og fuktig rough, og pulje to om ettermiddagen fikk det ikke nevneverdige lettere. Da hadde vinden økt til stiv kuling i kastene, og det gjorde alt mer utfordrende, spesielt langspillet. Men de vanskelige forholdene synes ikke å affisere spillet til Renate - hun er jo også vant til trening i både heftig regn og vind på hjemmebanen i Stavanger.

Langsamt men sikkert ble de to slagene i forskjell fra gårdsdagen spist opp, og gjennomgående stødig spill med tre

birdier og bare to bogeys resulterte i en runde på 71, ett slag under par. Og da ettermiddagspuljen hadde parkert køllene denne fredagen, raget Renate øverst på ledertavlen med to slags ledelse. Renate var fornøyd med denne utviklingen, og til Norsk Golfs reporter kunne hun melde: - Spillet var solid i dag. Jeg har vært god fra tee de to siste dagene, så jeg har gitt meg selv gode sjanser hele veien. - Putteren har foreløpig vært litt kald, men jeg klarte å ta vare på noen sjanser.

Hårete mål

Å spille NM 2024 var for Renate i utgangspunktet et høyst usikkert prosjekt, gitt en lang og møysommelig opptrening etter ryggoperasjonen i vinter. Som proffspiller ville hun normalt vært å finne på Ladies European Tour, men der hadde hun ikke spilt en

eneste turnering. NM i Oslo var faktisk årets første. Og etter fredagens gode spill kunne hun konkludere: - Det føltes veldig bra å være tilbake. Kroppen kjennes bra og pigg ut, og hele prosessen har gått over all forventning. - Det å spille NM var et hårete mål som ble satt i vinter, men opptreningen etter operasjonen har vært vellykket. Kjekt å spille ganske bra.

“Det opprinnelige målet var å klare cuten - og det klarte vi!”

Og med to slags ledelse etter to dager, kunne Renate senke skuldrene bittelitt. Tredjerunden på lørdagen resulterte i ytterligere forbedring til fem slags ledelse. Fremdeles en del vind på banen, og det merktes: - Jeg kjente i dag at jeg begynte å bli litt sliten.

Vakre Oslo Golfklubb ved Bogstadvannet fyller 100 år i år og er Norges desidert eldste klubb. Her stilte 45 av Norges beste damer til dyst.

Bogstadvannet

Scorekort Renate Hjelle Grimstad NM 2024 - Oslo Golfklubb

Hole-in-one!
- se neste side

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Ud	10	11	12	13	14	15	16	17	18	Ind	Total
R1	4	5	3	4	4	4	7	3	5	39	5	3	4	3	5	5	1	5	4	35	74
R2	4	4	4	4	4	4	3	3	5	35	5	3	4	4	5	5	2	4	4	36	71
R3	4	4	4	4	3	5	4	3	5	36	4	4	4	4	4	5	4	4	5	38	74
R4	4	5	3	4	3	4	4	3	5	35	5	3	5	4	4	4	2	3	3	33	68

Leaderbord NM 2024

Pos	+/-	Nat	Navn	Klubnavn	SCORE TIL PAR			RUNDER				Total
					ToPar	Hul	I dag	1	2	3	4	
★ 1	-	🇳🇴	GRIMSTAD, Renate Hjelle	Stavanger Golfklubb	-1	F	-4	74	71	74	68	287
★ 2	1▲	🇳🇴	GJELTEN, Henriette Spilling (a)	Losby Golfklubb	+7	F	-3	74	73	79	69	295
★ 3	1▲	🇳🇴	TØNNESSEN, Ruth (a)	Sola Golfklubb	+11	F	Par	74	76	77	72	299

De to første dagene hadde langspillet fungert bra, mens putteren var ikke helt med, ifølge Renate: **-Kroppen føles pigg og bra, men det er toft for hodet i denne vinden. I dag (dag 3) var det helt motsatt, så jeg måtte stole mye mer på nærspillet og puttingen. Og heldigvis var den skarp nok til å komme inn på den scoren jeg fikk (74).**

Med hele fem slags ledelse før avslutningsrunden så mye ut til å være avgjort, men Renate hadde ingen planer om å senke skuldrene - ennå. **-Spilleplanen har fungert bra til nå. Så jeg skal bare gonne på, var hennes beskjed før søndagsfinalen.**

Beste runde levert i NM!

Om det var avslapning med yoga før søndagen spill, eller hyggelig samvær med de andre damene fra SGK som gjorde utslaget, se på den runden som Renate leverte søndag! Kun en bogey og hele 5 birdier! Mesterskapets beste runde! Selv om Renate hevdet at "det ikke er over før alle har puttet i på hull 18", så ble det ikke noe å hente inn for

hennes "farligste" konkurrent, Henriette Spilling Gjelten. Til tross for en super-runde og kjempespill, så var det ingen tvil om hvem som var vinneren da puttene skulle settes på hull 18. Åtte slags ledelse for Renate på Henriette og tolv slag på Sola GKs Ruth Tønnesen må sies å være en brakseier. - Fint å ha mamma og pappa med som støtteapparat, og kjekt at de sammen fikk oppleve den flotte seieren. Pappas seiersklem var vel fortjent!

Vi i SGK gratulerer hjerteligst med gullet! Det var stor stas i fjor da Renate sikret bronse under NM på Bjaavann, men kongepokal er jo det gjeveste!

Ella - beste score dag 2

Selv om våre øvrige deltakere; Ella Ingebretsen, Vilde Marie Nystrøm og Tomine Sel ikke klarte å nå opp blant de beste, så klarte de greit cuten, og fikk dermed spille alle fire rundene. Den største overraskelsen sto nok Ella Ingebretsen for på dag to. Etter en litt skuffende 84-runde torsdag, kvasset hun køllene og leverte en formidabel runde fredag - dagens beste på 70 slag, to under par. En forbedring på 14 slag betød at hun klatrer hele 25 plasser opp til delt 8. plass etter to dagers spill. Det holdt dessverre ikke helt inn, og det var Vilde Marie som leverte beste runde etter Renate med en delt 8. plass.

Ikke SGK-herrenes dag

Det er knallhard konkurranse i norsk herregolf, og i år stilte ca 110 til start i NM. Av våre fem spillere var det bare veteranene Ole Berge Ramsnes og Petter Mikalsen som klarte cuten, og ingen kunne gjøre noe med vinneren, Mikkel Antonsen fra Gml. Fredrikstad GK som spilte ti under par totalt.

Stavanger Golfklubb - vinnere av NM Damer

Renate Hjelle Grimstad
2024 - Oslo GK

Vilde Marie Nystrøm
2022 - Gml. Fredrikstad GK

Marthe Wold
2015 - Borre GK

Elin Malde
1987 - Vestfold GK

Elin Malde
1986 - Stavanger GK

Renate på NM-dag 1:

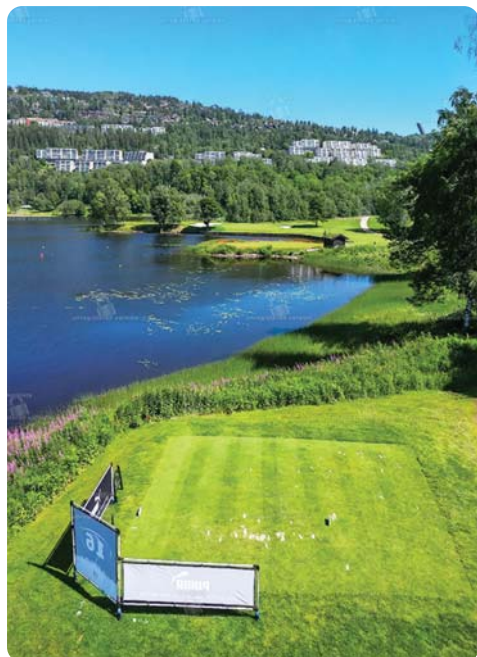
HOLE-IN-ONE med perfekt slag på hull 16

Renate hadde sitt beste utslag på hull 16 under NM, men dette bildet er fra et annet hull der jernet var byttet ut med driver.

- Største høydepunkt på åpningsrunden i NM. På et av banens vanskeligste hull klarte Renate å lande utslaget sitt midt i koppen!

Sjansen for å score en Hole in One (HiO) er for en amatørgolfer 0,01 %, mens det for en proff er litt bedre odds, 0,04 %. Før NM hadde Renate opplevd HiO én gang, og det var under trening. Hvor spesielt er det da ikke at hun på første dag under et NM, i sin aller første turnering i år, klarer det som er nesten umulig. - I tillegg på et hull der ballen må fly høyt over vannet for å komme til greenen.

-Det var et av de bedre slagene jeg har slått noen gang, et jeg alltid vil huske. Et herlig lite syver-jern som fant koppen. Frem til det hadde det vært en ganske rar runde med mange følelser i sving, og da var det ekstra kjekt at ballen gikk i.

Ballen må fly fra tee over vannet til greenen

- og lande på greenen på hull 16 på det helt perfekte stedet - midt i koppen!

Oslo Golfklubb er 100 år

Oslo GK, arena for NM i år, ble stiftet 13. juni 1924, og er den desidert eldste klubben i Norge. Golfbanen ble åpnet for spill i august 1924, da med ni hull. Åtte år senere ble banen utvidet til 18 hull. Klubben leide arealer av Nini Egeberg, eier av Bogstad Gård, og det første klubbhuset var en gammel låve på Bjerkodden. I 1935 ble et nytt klubbhus bygget nær Sørkedalsveien. Det ble senere totalrenovert og sto ferdig våren 2020. Oslo GK er arena for Klubbmester-NM 28. september.

UNIK PARKBANE

Golfbanen på Bogstad ligger i naturskjønne omgivelser med Bogstadvannet og Bogstad Gård som nærmeste naboer, bare 15 min. fra Oslo sentrum. Det opprinnelige området ble endret og utvidet i flere omganger, og banen er i dag på ca. 480 mål - en av de mest kompakte parkbanene i Norge. Her er det store høydeforskjeller og terreng som byr på mye flott natur, bl.a. en foss på hull 12. - Unikt design, lange par 3 hull, vann i spill på flere hull, utfordrende fairways og relativt små, men raske greener er stikkord. Banen har tee-steder på 4100 m, 4500 m, 4900 m, 5400 m, 5800 m, 6100 m og back-tee ca. 6300 m. Etter en omfattende ombygging i 2008 fremstår banen i dag som en av de beste og mest teknologisk avanserte golfbanene i Europa med en gjennomgående svært høy standard. Det er bl.a. SubAir-system under alle greener, noe som gjør det mulig både å tørke ut og lufte turfen, alt etter værpåvirkning. Greenfee er kr 1950,- for spiller over 19 år (18 hull), mens 9 hull koster kr 975,-.

1924
2024

Klubbhuset på Bogstad

Kjære leser,

Håpet var selvfølgelig et jublende oppslag: "Ja til Rettedal-jordet" - at den endelige konsesjonen var i orden, etter at styre og administrasjon har stått på, intenst og målrettet, gjennom mange år. Den gang ei. Men til gjengjeld kan vi fortelle om en hel bukettt godsaker, blant dem Renate Hjelle Grimsruds NM, Elin Maldes plass på laget til Lag-EM Senior Damer, den imponerende innsatsen til vårt herrelag i årets Lag-NM - og sist men ikke minst, Ella Ingebretsen og Tomine Sels topp i Srixon-finalen Unge Jenter under 19.

Etter en ryggoperasjon og iherdig opptrening våget Renate seg til å stille i NM, for å se om hun kunne klare cut-en. Hvorpå hun gikk hen

og vant. Midt i alt dette sto hun også for Para-idrettsopplegget, hvor funksjonshemmede barn og unge kunne fryde seg over mestring i et ideelt landskap: kunstgressområdet på gamle 8-en.

Drømmen til Elin - som også har slitt med fysiske plager, gjennom tiår - var å spille seg til en plass på Senior Dame-laget til EM. Ikke bare klarte hun det, men dette norske laget oppnådde den beste plasseringen noen sinne.

Og i Lag-NM, som gikk på vår bane, klarte herrelaget å spille seg opp til en meget respektabel bronseplass.

For mange av oss i helt andre skikt er også klubben en del av livsstilen, av det å delta og høre til i en helt spesiell kultur. Stort sett råder

samhold og hensyn, og det er veldig hyggelig å høre fra banemannskapet at vi er blitt i hvert fall litt bedre til å stelle pent med banen. Men ennå er det et godt stykke igjen, og det blir spennende å se hva ordningen med Hjertehull kan komme til å bety når alle har innsett hva dette gjelder, og tar det som en selvfølge å bidra.

Da håper vi at også denne utgaven av Golfentusiasten vil være til glede og nytte. Vi tar mer enn gjerne mot alle konstruktive innspill, og selvfølgelig også kritikk og motforestillinger - hjertelig hilsen Ellen Jepson, Geir Haug, Eldbjørg Sanni og Nina Tjomsland.

SOMMERSKOLEN: full dreis på rekrutteringen

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Interessen var upåklagelig for årets sommerskole: de fire ukene hadde til sammen 80 plasser, og det hele var fullt, forteller hovedtrener Are Friestad. Aldersspennet var helt fra sju til 12 år. Mens 75-80 var ferske, kom noen av deltakerne fra golffamilier, hadde holdt på i flere år og var egentlig selvgående. Uansett er målet med opplegget selvfølgelig å ta vare på rekrutteringen, og i bunn ligger innstillingen at golf skal være gøy. -Men det er ikke så lett å lage et fullverdig opplegg for både de helt nye og de litt mer erfarne sammen, sier Are. -Det kan hende vi satser på å splitte opp disse gruppene i neste sesong.

Selv hadde han ansvaret for å lage opplegget, mens to tidligere elever av ham, Mathias Arnesen og Ruben Pettersen, sto for gjennomføringen. Are skal ha opplegget for 2025 klart i løpet av første kvartal, og regner med at påmeldingen åpner i februar. **Så hvis du har barn eller barnebarn som kunne ha glede av dette, gjelder det å følge godt med for å sikre en plass.**

Stor iver og innsats på rangen under Rubens kyndige instruksjon (bildet øverst). På bildet under er en del av sommerskolen på vei til treningsområdet på åttan. Mathias har kontrollen på denne golfglade gruppen.

Srixion-finalen:

SGK har kremen av norsk elite Jenter U19

Allerede etter første runde virket det lovende for våre jenter. **Tomine Sel** spilte 73, og **Ella Ingebretsen** 77. Men neste dag tok Ella ledelsen med sin 70-runde, og ledet da med tre slag siden Tomine noterte en 77-runde. På avslutningsrunden mandag spilte Ella på 72 og Tomine på 73, slik at Ella vant, med fire slag bedre enn Tomine på sølvplass.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Knallhardt treningsarbeid & disiplin ligger bak de fantastiske prestasjonene til Ella (t.v.) og Tomine.

- Spennende siste putt for Tomine på hull 9.

Den siste putten til Tomine, som gikk i hullet, var ekstra spennende fordi den resulterte i at Ella da fikk 2. plass på **Order of Merit** bak Tomine. Hadde Tomine misset, ville hun fortsatt vunnet Order of Merit, men da ville Henriette Spilling Gjelten (Losby GK) ha fått 2. plassen. Henriette lå på 2. plass i denne turneringen etter dag 1, men endte opp med bronseplass, 1 slag bak Tomine og fem slag bak Ella. Vinner av gutter under 19 var også lokal: Marius Alsvåg Reisersen fra Sola på -1, mens Mathias Aase fra Sola tok fjerdeplassen med +1. Marius Kvande fra Surnadal vant gutter under 15, og Anne Witte-Skjelbred fra Oslo toppet jenter under 15, med +24.

Da himmelen sprang lekk

Lørdag klarte meteorologene å holde unna tordenværet de hadde truet med. Riktig nok var det iskaldt om morgenen, lusne fem grader, slik at selv de mest rutinerte banevaktene måtte ty til litt kaffe innimellom for å tine opp. Men hvem skulle vel ha trodd at slike resultater var mulig, da himmelen sprang lekk søndag ettermiddag? Mens klubbens nettside sa "spilleavbrudd grunnet overvann", brukte Norsk Golf fet skrift på simpelthen "**flom**". Spilleavbrudd, lød erklæringen kl. 12.58. Deltakerne måtte vente **i tre timer** før de kunne gjenoppta spillet kl. 16, og holdt på til det nesten skumret.

Hovedansvarlig, turneringsdirektør Gerd Solerød fra NGF, kunne ikke få fullrost innsatsen: -All ære verd. Fire unge sto i fire timer og skviset greenene for å få dem tørre, og det er tunge tak!

Improviserte ekstra måltid

Det ble ekstra travelt i kafeen, for å si det mildt, når dagen ble så lang for over 80 spillere pluss trenere pluss foreldre at alle trengte et ekstra måltid. Irene Reinkjøp ler: - Vi måtte jo si nei dessverre da noen ville ha pizza, men serverte alt vi hadde, pølser, toast, sandwich, panini, store mengder vafler. Mange ville ha varm sjokolade, og en hjelpsom forelder stilte seg opp og organiserte: "*alle til vafler og varm sjokolade, still dere her til høyre!*"

Tomine fremførte en fin takketale foran en stor forsamling deltagere under premieutdelingen.

Elisabeth Thorsen og Nina Middelthon på turneringskontoret taklet også fint de lange dagene. De hadde mye dødtid, men synes det er kjekt å være med. Etter andre turneringer med uleselige scorekort hadde de nå skjemaer utfyllt med navn til hver flight, og var i det hele tatt imponert over hvor ryddige og hensynfulle de unge var. Med shotgun-start hver dag kunne det lett ha blitt kaos på drivingrangen rett før, for eksempel, men neida, også der gikk det fredelig og disiplinert for seg.

Longebakken sperret

Etter alt dette var det heller ingen sure miner da Longebakken var sperret av

trær som lå tvers over i den tiden på mandagsmorgenen da alle kom; på ett eller annet vis fikk folk parkert og kommet seg over til banen før det ble ryddet opp.

Men midt i alt det imponerende var det én ting som forbløffet flere av oss eldre garde: svært mange spillere hadde elektriske traller, og noen til og med fjernstyrte. På oss kan slikt virke mer som ukultur enn kultur - og vi som var så fornøyd da Aftenbladet slo fast i vår at for barn og unge er golf den rimeligste av de 10 største idrettene i Rogaland.

For Ella og Tomine er drømmen klar og utsikten ryddig: de sikter seg begge inn på golf-college i Statene.

Irene får en skikkelig bamseklem fra Tim. - Takk for innsatsen og kreativiteten på kjøkkenet da det strømmet på med sultne og kalde spillere som trengte mat & drikke under lørdagens opphold i spillet.

Full kontroll på turneringsrommet der rutinerne friville, med lang erfaring i å takle stor turneringer, var til stede fra tidlig morgen til sent på kveld. Elisabeth Thorsen synes det er kjekt å være til nytte.

Etter det kraftige regnværet lørdag var det en del våte partier, men greenene holdt høy kvalitet takket være stor innsats fra et dedikert banemannskap.

Rettedals- jordet

- hvor står vi?

På jordet bak gjerdet, der kornet står modent og klar til innhøsting, har klubben planer om en korthulls treningsbane & nærspillsområde mm.

Det er sikkert mange som er spent på om klubben snart kan begynne arbeidet med Rettedalsjordet til golfaktiviteter, slik vi har søkt om. Det var faktisk et håp om at vi i dette nummeret av *Golfentusiasten* kunne ha presentert gladnyheten om at konsesjonssøknaden nå var godkjent. Men det ser ut til at vi nok må smøre oss med tålmodighet – enda litt til ...

AV GEIR HAUG (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO/ILLUSTRASJON)

Startet i 2019

Det er faktisk fem år siden det første "frøet ble sådd" om denne mulige utvidelsen av banen til golfaktiviteter. I siste nr. av *Golfentusiasten*, etter en grundig beskrivelse av den lange historien om Rettedalsjordet fra 2019 fram til i dag, skriver vi mot slutten:

"...Vi venter på at Stavanger kommune skal komme til en konklusjon angående klager på byggetillatelse. Vi venter også på at Statsforvalteren skal konkludere i saken om deling i forhold til bygningsloven og klagen på tillatelser i henhold til jordloven. Da gjenstår det "bare" å sende **søknad om konsesjon** i henhold

til den prosessen som er gjennomført og de klager og innsigelser som er tatt og besvart..."

Jo, vi er kommet videre!

Alle de omtalte klagenene har kommet ut i vår favør, og vi har sendt søknad om konsesjon. Nå venter vi "bare" på denne siste avgjørelsen - med spenning. **Fordi konsesjonssaken betyr et enten eller.** Men for oss er det vanskelig å ha en helt klar formening om vi får konsesjon - eller ei. I en slik prosess er det heller ikke alltid lurt å "presse på" for å få en avgjørelse. Derfor venter vi altså i den største spenning...

- Og kanskje kan vi i 2025, i vår utgaven av *Golfentusiasten* skrive siste kapittel i den lange historien om Rettedalsjordet.

TUSEN TAKK, KLUBBEN!

Ja, her får dere en helhjertet takk fra oss, antakelig samtlige damer i klubben som synes at avslutningen på de "første ni" fra og med 23. juli i år er blitt mye kjekkere. Hull 9, som mange syntes var for langt og vanskelig, har takket være et **nytt & opphøyd** 46-teested, ca. 35 meter lenger fremme, blitt en FORNØYELSE å spille!

AV ELLEN JEPSON (TEKST & FOTO)

Ja, for det betyr enormt mye at avstanden til greenen nå er kortet inn. - Fremdeles det lengste par 5-hullet på banen - men nå bare med 10 meter forskjell fra 6-en og 18-en.

Hvorfor det betyr noe: Nesten 90 % av klubbens damer har handicap over 18,5, og en stor del av disse er seniorer som ikke slår så veldig langt. Men selv om vi ikke akkurat er elitespillere, utgjør vi en del av ryggraden i klubben, og opplevd **spilleglede og mestringsfølelse** er nødvendig, også for oss, for at vi skal fortsette med golf. Noen kan sikkert fryse av dette, men sånn er det når du er dame og statistisk sett slår 35 % kortere enn menn, da teller hver meter. Og siden klubben ønsker å øke dameandelen, er det et klokt å tenke på forbedringer som kan bidra til dette.

-Meget prisverdig at klubbens administrasjon tok "hintet" fra damene om at hull 9 hadde et potensial i så henseende.

19. januar

1. april

21. april

Gamle 46 var da også ganske miserabelt, plassert nede i dumpa med utslag i oppoverbakke og over 400 meter til green. **Men klubben tok altså grep.**

I samråd med Niblick Golfdesign ble det på høsten 2023 besluttet at det aktuelle teestedet **skulle flyttes lengre frem og bygges opp.** Dette ble motatt med et unisont HURRA hos damene. Arbeidet startet opp vinteren 2023/24 og var godt i gang da det i januar falt store mengder snø som nok bremsset litt på prosessen. Men da banen åpnet i april sto den flotte muren rundt teestedet ferdig - og vi kunne begynne å glede oss!

I mellomtiden spilte vi fra en matre som var plassert ved det nye teestedet, og det var egentlig en stor opptur, bare det. Utslaget landet lenger fremme på fairway - det begynte å bli gøy! Og hver gang vi spilte fra matten utover våren, kunne vi titte bort på det nye teestedet og glede oss over de små grønne gresstråene som etter hvert begynte å titte frem på den nysådde overflaten.

Så kom endelig dagen - 23. juli - da vi kunne ta de første nølende skritt opp på plataet med utsikt til vei og helt til green, og sette peggen i det nye teestedet. Ennå litt grissent med gress, men du verden for en følelse! - Nesten høytidelig, og tanken på å sprette en champagne var nær. Men i mangel av en sådan var det bare å fyre løs! Oiii! For en forskjell - og for en glede ved å se ballen fly mot himmelen - for så å lande + trille lenger frem enn noen gang før. Helt herlig! **Og det skal du vite, klubben,** at det er mange som har opplevd det samme. Det nye teestedet har bidratt til å gjøre runden enda et hakk kjekkere - ja tenk - **nå går det an å glede seg til utslaget på hull 9!**

I slutten av april var det meste klart, nå manglet bare isåing, og det skjedde straks det ble varmt nok i mai. Både 58, 56 og 52-teestedet på 9-en var renovert, så da måtte det gamle 46-teestedet tas i bruk for de som ønsket å slå fra 52 og 56. Bildet under viser forhøyningen til det nye teestedet midt i bildet, og avstanden fra det gamle utgjør ca 33-35 m.

Mye kjekkere - bedre oversikt

Sigrid Fenne Willumsen er på greenen på hull 9 og kan ikke få fullrost det nye teestedet nok. -Fikk skikkelig WOW-opplevelse da jeg spilte det første gang etter å ha vært borte fra golfen en stund pga. en skade. Nå må jeg bare spille så mye som mulig for å ta igjen det tapte. **Skikkelig forbedring med det nye teestedet, altså!**

Vi kommer mer opp i høyden - det gjør noe med oss!

Anita Middelthoen og Ellen Roth synes også det nye teestedet er en **kjempeforbedring.** Det er nesten som om det skjer noe "psykologisk" med oss - når vi kommer mer opp i høyden, får bedre utsyn og oversikt. På det gamle teestedet stod vi langt nede og slo - det var bare oppoverbakke hele tiden - følte mye tyngre og lengre. **-Er det noen andre teesteder dere synes trenger å forbedres?** -Ikke som vi kan komme på, men vi synes jo 6-en er tung og lang - men straks du kommer til 7-en er det mye bedre - der har du oversikt og slår i nedoverbakke.

“Kjempeslag, mann!”

“**Para-Idrett**”: en fredagskveld svinger både unge rullestolbrukere og oppegående med begrensninger henrykt på puttere og sender baller av sted. Kunstgressområdet på det nye treningsanlegget er perfekt - til dette også. Målet er områdene rundt hullene, som Renate Hjelle Grimstad har merket med plastkopper. Golfleden bobler, og omfatter fryd når en annen lykkes:

“**Kjempeslag, mann!**”

AV NINA TJOMSLAND (TEKST)

“**Alt går, det umulige tar bare litt lenger tid**” siterer Renate kvikt. De fleste av oss forbinder henne vel med damenes banerekord, 66, satt under Lag-NM i 2019, og med selveste Europa-touren. Men det er langt fra tilfeldig at hun tok på seg ansvaret for hele dette arrangementet. I løpet av college-årene i USA stilte hun flere ganger som frivillig på **Miami Dade County's** initiativ for para-utøvere, de såkalte *Special Olympics*.

-Vi fikk besøk av et titall barn og unge fra ulike skoler i området, som alle hadde

enten fysiske eller psykiske utfordringer i forskjellig grad. Vi var mellom syv og ti frivillige i organisering og tilrettelegging; fokus var å gjøre golf til noe kjekt å drive med for deltakerne, og ikke minst å få kjenne på mestringsfølelsen.

Ekstremt givende å kunne gi litt tilbake

-Ingen ting er like givende som å kunne gi litt av dette tilbake til sporten, for barn og unge som kanskje aldri ville ha prøvd golf om det ikke var for slike tiltak. Akkurat på dette punktet har vi noe viktig å lære av amerikanerne, sier

Renate. -Når vi opplever disse menneskene med spesielle utfordringer, betyr bekymringene vi andre kan ha på golfbanen, ingen ting.

Bevegelsesbegrensning er langt fra bare teoretisk for henne. Etter en skade som har plaget henne siden høsten 2022 og plutselig ble veldig akutt, ble hun ryggoperert i slutten av januar. Nå er hun i en knallhard opptreningsfase, og er så fornøyd med opplegget at målet er å komme tilbake på Europa-touren i løpet av høsten. Første turnering etter skaden blir NM på Bogstad, og deretter vil hun spille Lag-NM på hjemmebane i juli.

(Ettertiden viser at Renate vant en overlegen seier i NM på Bogstad!).

-I mellomtiden har jeg fått hjelpe til i golfklubben både som greenkeeper og trener for junior & elite-gruppen. Det var gjennom denne rollen at jeg ble spurt om å være med den herlige gjengen av parautøvere som besøkte oss 7. juni, forteller hun.

Bør jobbe aktivt for å få til slikt

-Frode Vassbø og Are Friestad spurte om jeg ville ta over stafettpinnen for Are denne måneden, mens han er på reise i Europa med Mats Ege. Så vidt jeg vet er dette første gang denne gruppen er her, men etter alle positive tilbakemeldinger er det godt mulig at de kommer tilbake ved en senere anledning. Og det mener jeg at vi bør jobbe aktivt for å få til!

-Det så ut som en svær oppgave å være alene-ansvarlig for så mange. Ville det ha vært en fordel å ha noen assistenter?

-Det hadde nok vært en fordel å ha to-tre hjelpere. Flere av utøverne hadde med egne assistenter, litt avhengig av funksjonsnedsettelse, og ingen av disse hadde prøvd golf før. Fordelen ved å være flere er selvfølgelig at vi får mer tid til hver enkelt og kan tilrettelegge for hva de trenger individuelt.

Dette er en gjeng som er ivrige, nysgjerrige, og villige til å lære, og da er det en kjempefordel om vi kan bruke litt mer tid på hver enkelt.

-Vi har et enestående utgangspunkt

-Det må være en kjempefordel å ha kunstgressområdet?

-Uten tvill! Vi har fått et treningsanlegg i verdensklasse, der hobbygolfere og spillere som satser mer seriøst kan trene side om side, og samtidig få dekket alle behovene de har for å utvikle spillet sitt. **Det å se at dette området også kan brukes av dem som trenger litt ekstra tilrettelegging, er fantastisk, og noe jeg håper klubben bygger videre på fremover.**

Vi har et enestående utgangspunkt for å kunne tilby en aktivitet for dem som har ulike funksjonsnedsettelser, og samtidig inkludere dem i miljøet vårt. -Jeg er av den oppfatning at golf er en idrett for alle, uavhengig av funksjon, alder og kjønn. Det ville absolutt være mulig å utvide tilbudet til å omfatte de eldre også, men slikt krever tid og planlegging.

Renat slår ut under NM Bogstad 2024

Dette initiativet er et samarbeid mellom Idrettsrådet i Stavanger og Rogaland Idrettskrets, og er tilgjengelig for alle som ønsker å delta, uavhengig av alder. Gruppen som var på besøk hos oss, var mellom 11 og 16 år, med ulike funksjonsnedsettelser. Men felles for dem alle er at de støtter og heier på hverandre. De skaper et fantastisk fellesskap rundt det at de ofte faller utenfor det fellesskapet som resten av oss gjerne tar for gitt, konkluderer Renate Hjellevik Grimstad.

PARAGOLF

Paragolf er for personer med funksjonsnedsettelser definert til **bevegelsehemning, synshemning, utviklingshemning og hørselshemning**. Nesten alle kan spille golf, og spilte du før funksjonsnedsettelsen kan du spille igjen!

Hvorfor golf?

Golf er en idrett som kan spilles uavhengig av alder, kjønn og funksjonsnedsettelse, og som man kan starte med tidlig eller sent i livet. Golf er en inkluderende idrett som vanligvis spilles på en utendørs golfbane, men som også kan tilrettelegges i andre miljøer både inne og ute. Spillet grunnleggende idé er ganske enkel. En ball spilles fra et bestemt utslagssted til et bestemt hull i bakken på færrest mulig slag. Golf kan spilles alene eller sammen med andre, og golfens handikapsystem gjør at nybegynnere og etablerte spillere kan spille sammen.

NORGES GOLFFORBUND

-Må være lydhøre for ønsker om turneringer

-Vi har hatt en fin sesong, med jevnt god oppslutning om turneringer, forteller Nina Middelthun, leder av turneringskomiteen. - Men det er klart at økonomi er vesentlig, ligger i bunn for det hele, og mange hensyn må veies av mot hverandre.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Det er viktig at alle blir hørt slik at vi kan finne fram til en best mulig balansegang. Noen medlemmer kan nok føle at sponsorturneringer får for mye plass. Men siden innhenting av de nødvendige sponsormidlene er blitt så mye mer krevende nå som mange av de virkelige store er falt fra, må vi selvfølgelig passe godt på sponsorene vi har.

Shot-gun start er et annet kontroversielt emne, hvor alle må få rom for meninger og ønsker. Særlig seniorturneringenes arrangører vil gjerne at alle deltakerne slår ut samtidig fordi det da naturlig blir kjekt sosialt samvær etterpå med festlig premieutdeling; det er alltid flere som melder seg på når det er shot-gun. Men på den annen side kan vi ikke komme bort fra at en shot-gun start fører til at banen blir blokkert i ganske mange flere timer.

Neste sesong

-Har dere allerede begynt med forberedelsene til neste sesong?

-Komiteen pleier å ha et møte i oktober for å planlegge for neste sesong. Enkelte ting kan være ganske enkelt, som at vi for eksempel må finne et nytt navn på "Herrenes Pokal" fordi det simpelthen ikke finnes noen pokal...

Selvfølgelig er det mange spørsmål: har noen turneringer utspilt sin rolle, skal vi prøve ut noen nye ideer? Det gjelder jo alltid å være lydhør for meninger og reaksjoner, her også. Vi satte for eksempel opp en Unge Voksen-turnering i fjor, og to i år. Etterveksten er vi nødt til å få med, den er klubbens fremtid.

Match- moro å spille

-Hvordan går det med matchkonkurransene? -Både og, vil jeg si.

Mange har kanskje til gode å oppleve hvor moro det er å spille match. Men hvis folk melder seg på når de vet de skal være borte en hel måned uten å sørge for å få spilt en match innen oppsatt frist, skaper det selvfølgelig problemer. Et medlem av komiteen har påtatt seg å følge med og holde styr på det hele, og det er faktisk en stor oppgave.

-Vi hører også om medlemmer som synes det er for skummelt å melde seg på konkurranser. Og at overhodet ingen hadde meldt seg på Damer/Damer Jr i klubbmesterskapet, slik at de to damegruppene 50+ og 65+ faktisk ble en slags utliggere, er jo egentlig gruelig synd i en så stor og tradisjonsrik klubb?

-Ja, når vi hører slikt som at "jeg kan jo ikke vinne, så jeg melder meg ikke på", da kan vi jo dukke helt tilbake til antikken i historien: **det handler ikke om å vinne, men å delta!**

Vårt spreke herrelag, Arne Ravndal, Petter Mikalsen, Ole Berge Ramsnes, Sondre Erevik Ronold og Martin Engelsgjerd sikret en solid bronseplass.

Flott innsats under Lag-NM

Herrelaget vårt gjorde en flott innsats under Lag-NM i år: etter å ha ligget åtte slag og seks plasser bak lederne, Losby, fredag og ni slag lørdag, spilte de seg opp til tredjeplassen på søndag, bare bak Losby og Nøtterøy. - Dette er skikkelig imponerende siden alle våre spillere er i full jobb, sier Nina Middelthon, lederen av vår turneringskomité.

- Vinnerne, derimot, gjør jo ikke annet enn å spille golf!

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Veteranene Gerd Solerød (TD NGF) og turneringsleder Nina Middelthun har kontroll på det meste av det som foregår. Daglig leder i SGK, Frode Vassbø er interessert observatør, og Elisabeth Thorsen - uunnværlig på turneringsrommet - får en vel fortjent pust i bakken på gårdsplassen.

Det spiller nok inn at vårt herrelag er kompiser fra gamle dager, mener Nina. - Spesielt Fourball, (hvor to deltakere danner et lag, spiller sin egen ball og så teller beste score på hvert hull) og Foursome (hver av de to på laget spiller annen hver gang på samme ball) har mye med følelser å gjøre, med samhold, respekt og hensynsfullhet. Det var nok ekstra viktig i år, fordi hovedtrener Are ikke var her - han var ute og reiste med Mats Ege.

SGK stilte opp

I år ble klubben vår bedt om å ha Lag-NM, siden fjorårets vinnere, Oslo Golfklubb, har hatt tettpakket kalender i forbindelse med 100-årsjubileet. Norges Golf forbund vet av lang erfaring at maskineriet til SGK er velsmurt, at de forskjellige funksjonene - styre, administrasjon, turneringskomité og banemannskap vet akkurat hvilke knapper som skal trykkes på.

Alle roste opplegget

-Norsk Golf forbunds "Technical Director (TD)", Gerd Solerød, må ha vært her 10-12 ganger og er hjemmekjent i klubben vår. Hun kommer tilbake i år også, til den siste Srixon-turneringen sent i september.

Gerd fikk NGFs hederstegn i vinter for lang og strålende innsats. På disse nasjonale turneringene rangerer hun over hoveddommerne.

Vårt flotte damelag, fra v. Rikke Nordvik, Renate Hjelle Grimstad, Tomine Sel, Ella Ingebretsen og Vilde Marie Nystrøm (bildet over) gjorde en formidabel innsats og lå like til siste dag svært godt an. Det gikk ikke helt etter plan søndagen, og laget endte til slutt opp på 5. plass.

Petter (SGK) studerer puttelinjen

Denne gangen var alle tilbakemeldinger etter fullført arrangement bare positive. Vi hørte svært mye skryt om maten som Farmhouse serverte i restauranten. Hvis det er nødvendig, kan det også være plass til 32 stk. i stuen i klubbhuset, og alle mente at opplegget var skikkelig profesjonelt. Kontrasten til i fjor er slående. Det er så rent og lekkert over alt, og servicen er både effektiv og smilende.

Må få med yngre hjelpere også

Nina summerer opp, og understreker fordelene ved å ha en stab av velvoksne damer til forecaddy, de er rutinerte og vet akkurat hva de skal passe på. - Men vi må få med de yngre også, og det er ikke lett fordi folk har så mye å gjøre.

-Er det slik at klubben tjener litt på å ta på seg et NM?

-Ja, vi får jo et tilskudd fra Norsk Golf-forbund. Men til gjengjeld er banen da stengt i tre dager. Og når Srixon går i slutten av september, kan vi ikke spille to runder på én dag fordi det blir for mørkt, så da går mandagen også.

-Oppsiden til stengt bane er kanskje at den er enda bedre stelt enn ellers når vi slipper til igjen?

-Det kan du kanskje si, men banen er jo faktisk supergodt stelt uansett - **vi har et fantastisk banemannskap!**

En helt fantastisk bane - perfekt golfvær - og knirkefritt arrangement gjorde NM til en stor opplevelse både for deltakere og publikum. Raske og uforutsigbare greener bidro til mye spenning...

Renate (SGK) sin tur til å putte

Takk til alle de frivillige som bidro under NM. Uten dere ville klubben ikke ha greid oppgaven!

Her har frivillig fore-caddy Gunvor Grundstad pakket sammen ette en lang dag på hull 18. VEL BLÅST!

Greenene var raske og banen ellers strøken etter hard medfart gjennom en ganske så våt uke. Her på hull 17: - Ikke kjempefornøyd med spillet, men VELDIG fornøyd med banen, været og trivelige medspillere i klassen 65+: Brian McHattie, Jostein Husebø, Terje Bakka og Jostein Kaada.

KM i strålende sensommersol

Sondre Erevik Ronold ble årets klubbmester.

Andre gruppevinnere var Viggo Dybsland Olsen i Herrer Senior 50+, Bjarne Haugen i Herrer Senior 65+, Bente Soltvedt i Damer Senior 50+, og Bodil Borgen i Damer 65+. Søndagens opplegg med shotgun-start skulle normalt ha resultert i en folksom, jublende premieutdeling, ekstra festlig i det strålende været. Men så måtte lederne i Damer Senior 50+ spille om, og trakk det ut til hele fire hull.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO & GRAF)

Mye venting på omspillet i dameklassen 50+, men endelig kunne premiene deles ut til klassen Herrer/Herrer Jr. Klubbmester for 2. år på rad, Sondre Erevik Ronold flankeres av Ole Berge Ramsnes, nr. 2 (t.h.) og Petter Mikalsen, nr 3 (t.v.).

Sola skinte som den aldri hadde gjort annet. Og påmeldingen var kjempebra, forteller leder av turneringskomiteen Nina Middelthun. Rent bortsett, da, fra Damer/Damer Jr, hvor ingen stilte - de fire unge jentene som normalt ville ha vært der, spilte alle Srixon Cup denne helgen, 31. august og 1. september.

Hyggelig å være starter

Men aldersspennet imponerte: det er 61 år mellom eldste deltaker og yngstemann Jonah på 15, som kom inn i klubben i vår og akkurat i år har samme handicap som alder. Siden så mange deltok, var det ikke alltid enkelt å fylle hjelpfunksjoner. Men Nina, som fungerte som starter hele lørdagen, syntes bare det var kjempehyggelig: - jeg treffer også folk jeg ikke har kjent før, og det er masse kjekt å høre mens folk venter på å spille ut.

Nina Middelthun

Jonah Pedersen og Edvard Kristensen

Yngste deltaker i klassen Herrer/Herrer Jr. var Jonah Pedersen (blå skjorte) som fylte 15 år i slutten av juni. Sammen med Jonah spilte Edvard Kristensen, 15 år i april og nest yngst. Disse to kommer vi ganske sikkert til å se mer av, forhåpentlig også i kommende KMer.

Da Sondre satte siste putt på atten, var det ingen tvil om hvem som var klubbmester - han hadde ligget i tet hele veien. Sondre får med seieren invitasjon til å delta i NM for klubbmestere som går av stabelen på Bogstad (Oslo GK) 28. september. Spennende! På greenen er medspillere Bjørn Kåre Kristiansen og Ole Berge Ramsnes.

Sondre Erevik Ronold
 Stavanger Golfklubb

Nåværende stilling	Til par
1	-12

Se på dette scorekortet til Sondre!
 Rødt = Birdie, ingen farge = Par
 lys blått = Bogey og mørk blått = Dobbel-bogey

KM 2024

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Ut	10	11	12	13	14	15	16	17	18	Inn	
R1	4	3	3	4	3	4	4	4	5	34	3	4	3	4	5	4	4	3	4	34	➤ 68
R2	3	3	3	5	4	4	4	3	6	35	2	4	3	3	4	3	4	3	4	30	➤ 65
R3	4	4	2	4	2	4	4	5	5	34	3	4	3	3	4	6	3	4	4	34	➤ 68

At Nina da endte med å jobbe i over 12 timer synes hun ikke det er noen grunn til å klage over - trass i at de turneringsansvarlige sliter med en del problemer. Som for eksempel at spillerne fører digital score, men også må levere scorekort for dobbelsjekk - og mange av navnene er det da dønn umulig å lese. - I 90% av tilfellene aner vi ikke hvem som har spilt hva. Folk skriver jo ikke håndskrift lenger, bruker bare tastatur.

Imponerende score

Men det var mange interessante scores; aller mest imponerende Sondre Erevik

Ronolds lørdagsrunder på 68 og 65. Han fullførte søndag med en ny 68, og totalt -12, over Ole Berge Ramsnes' -4 og Petter Mikalsens -2.

Bente og Heidi i omspill

En spesiell oppgave fikk Nina helt til slutt, da lederne i Damer 50+ måtte spille om. For å gjøre det enkelt og oversiktlig, bestemte hun at det skulle gå nærmest klubbhuset, på hull 15, og eventuelt til hull 14 hvis det ble aktuelt. Så enkelt ble det ikke: omspillet gikk 15-14-15-14 før Bente Soltvedt kunne ta imot gratulasjonene.

Velfortjent blomsterprakt

Da hadde bordet med premiene stått klart ganske lenge, mellom rhododendron-buskene ved første tee. Om det skyldes klimaskifte eller bare simpelthen strålende sensommervær, kan være usagt, men tre høyrøde rhododendronblomster prøvde å lage litt ekstra stas - for å virke beskjedne og bittesmå da turneringslederen delte ut flotte blomsterbuketter til alle vinnerne (eller til representantene til de som da var gått hjem for å hvile ut).

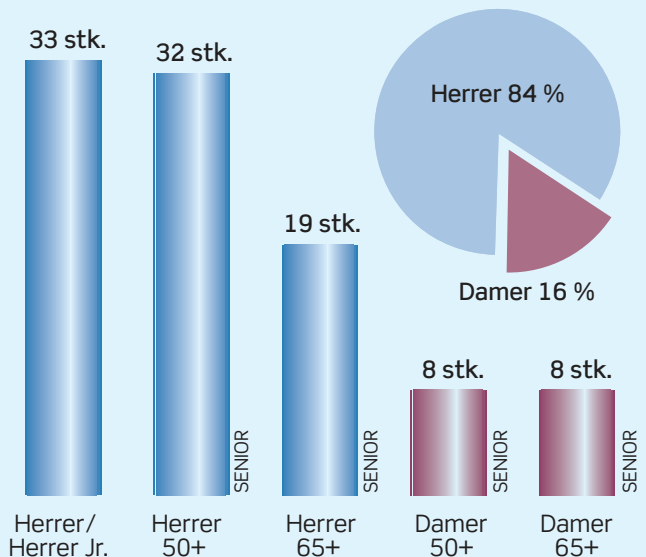

Det vanket også flotte blomsterbuketter til de ulike klassevinnerne. Viggo Dybsland Olsen vant Herrer Senior 50+, 4 slag foran nestemann, Tomas Sveva Andersen og åtte slag foran Jan Erik Berning-Nummedal. Bente Soltvedt (midten), sliten men glad etter fire hull omspill med Heidi Quesada Olsen i klassen Damer Senior 50+, og til høyre Bodil Borgen, vinner av Damer Senior 65+ som slo Elisabeth Thorsen med 9 slag. Nederst er det Dagfinn Klovning som tar imot 2. premien i klassen Herrer Senior 65+. Vinneren, med fem slags ledelse var Bjarne Haugen (bildet t.v.). Han var en av de som dessverre måtte gå før premieutdelingen endelig kunne starte.

KM 2024

Det ble spilt i 5 klasser. Damer/Damer Jr. utgikk siden det ikke var noen påmeldte. Ialt var det 98 spillere som stilte i de ulike klassene.

Siste spennende runde for lederballen i klassen Senior Damer +50 . Kanskje hull 5 var det avgjørende? Fra v. Bente, Kjersti, Karen og Heidi.

KM-omspill i ettermiddagssol

Det var tett i teten - bare tre slag skilte damene i lederballen etter søndagens runde. Bente Soltvedt og Heidi Quesada Carlsen, begge med 173, Karen Woie hakk i hel med 174 og Kjersti Jæger 176. Reglene tilsier omspill ved lik score i toppen, så Heidi og Bente måtte pent gakke ned til omspill på tee 15 mens forsamlingen på gårdsplassen, som egentlig var mer enn klar for premieutdelingen, måtte vente – og vente...

Hull 14 & 15 x 2 på 40 min.

Heidi, som nettopp hadde fylt 50 og var nykommer i seniorklassen, skulle nå vise den 14 år eldre veteranen Bente hva ungdommen var god for. Bente på sin side hadde et stort antall KM-seire å forsvare. Klokken viste 15.33 da de to slo ut på hull 15. Det utviklet seg fort til å bli en intens drakamp - hull for hull - begge måtte i treklyngene t.h. på

hull 15 hver sin gang, og begge misset hver sin "opplagte" putt. - Tiden gikk - opp hull 15, ned hull 14, opp hull 15, ned hull 14 - til greenen. Bente hadde et fly hun skulle nå, og var lett bekymret for at hun ikke ville rekke det! Etter hvert som minuttene tikket, krympet også forsamlingen på gårdsplassen stadig inn. Turneringsleder Nina viste

bitte litt tegn til frustrasjon for premieutdelingen, men så, stor LETTELSE! Klokken var 16.12 da Bente endelig satte den avgjørende (og litt vanskelige) putten på hull 15. **Sudden death!** Seieren var et faktum. - Slitne begge to, men ikke minst glade over at det var over. Så jevnt som spillet var kunne det teoretisk ha vart i dagesvis....

Endelig!

1. Bente

2. Heidi

Tiger Woods & Rocco Mediate

Playoff & Sudden Death

Tiger Woods vinner sitt tredje US Open på legendariske Torrey Pines etter en dramatisk playoff og sudden death-avslutning.

Playoff (norsk: sluttspill/omspill) er et uttrykk innen golf som betyr **ytterligere spill** til en vinner kan kåres når den ordinære turneringen ender uavgjort. Lengden på et playoff kan være fastsatt på forhånd til et bestemt antall hull, eller til en av spillerne vinner ett hull, såkalt **sudden death**. Noen av de mest minneverdige mesterskapene på toppnivå, bl.a i *THE MAJORS*, har endt med sudden death. Men i de fire ulike Majors praktiseres det ulike regler for playoff.

AV ELLEN JEPSON (TEKST)

1. The Open Championship

Når to (eller flere) spillere ligger likt etter endt ordinær turnering, må de spille et **fire-hulls playoff**. Den som oppnår den laveste samlede poengsum kåres til vinner. Hvis det fortsatt er uavgjort etter fire hull, vil spillet fortsette i **sudden death** (hull-for-hull) til noen vinner hullet.

2. US Open

- Praktiserer kanskje det mest populære playoff for verdens største golfspillere. Alle som ligger likt etter siste runde må møte opp neste dag til **en full 18-hulls playoff**. Hvis det fortsatt er uavgjort, vil spillet fortsette i **sudden death** til en

vinner kan kåres. Et av de mest berømte playoffs gjennom tidene er 2008 Open på Torrey Pines i California. **Tiger Woods** fremtvang playoff da han satte en sensasjonell 4,5 m birdie-putt på hull 18. Med ett lå han likt med **Rocco Mediate** etter fire uhyre spennende runder. Dagen etter var det ut i et **18-hulls playoff**. Da begge lå likt etter endt runde, måtte de ut i **sudden death**. Rocco bommet en par-putt på det 19. hullet, noe som Tiger utnyttet og sikret dermed sin 14. majorseier og sitt tredje US Open-gull. Mediate hadde ligget an til å bli den eldste US Open-vinneren i en alder av 45, men ble altså "offer" for Tiger Woods og sudden death.

3. PGA Championship

Ved uavgjort mellom to eller flere spillere må det i dette mesterskapet spilles et **3-hulls playoff**. Hvis det fortsatt er uavgjort, vil spillerne spille videre i **sudden death** til det foreligger en vinner.

4. Masters Tournament

Her er reglene ganske like våre KM-regler; når to eller flere deler ledelsen etter ordinære runder, må de fortsette spillet i **sudden death**. Spillerne vil i Masters veksle mellom å spille hull 18. og hull 10. hull til en vinner blir kåret (i vårt KM spilles de de hull som turneringsleder bestemmer).

5 om banen og klubben

Blant alle golfens gleder er også muligheten til å bli kjent med folk, til å komme inn i et nettverk. Her forteller fem spillere litt om hva de finner i klubben - og eventuelt i medlemsbladet vårt.

AV ELDBJØRG SANNE (TEKST & FOTO))

Sander Sikveland jobber til daglig på Rogaland Teater som loftsmester, med ansvar for alt som skjer oppe i taket. En fleksibel jobbsituasjon gir ham mulighet til å spille tre runder i uken, både turneringer og selskapsrunder. Scoren innleverer han etter hver runde. Både det beste og det verste med banen er hull 3 og 18, synes han. Øvingsbanen bruker han også jevnlig, alltid før en runde. Sander visste ikke at klubben har et medlemsblad, *Golfentusiasten*. Men nå vet både han og hans medspillere det.

Britha Thomseth (93) er den eldste kvinnelige golfspilleren i klubben. Hennes mål er å spille tre ganger i uken, hvis været tillater det. Da blir det oftest ni hull, men av og til går hun 18-hull. Det beste med klubben og banen er alle de hyggelige menneskene. Her treffer hun gamle kjente og får også nye bekjentskaper. Takket være golfen holder hun seg i god form og slipper å bruke stokk eller gåstol, som så mange av hennes jevnaldrende er avhengig av. I følge Britha er alt positivt med banen og klubben. Turneringer spiller hun sjelden, og hun benytter seg heller ikke av øvingsbanen. Hun skylder selv på latskap. Som medlem i mange år er hun trofast leser av medlemsbladet vårt.

Anne Parker var tidligere medlem i klubben før hun flyttet til utlandet. Hun minnes med glede alle de kjekke turene som gikk over to uker. Etter endt utenlandsopphold meldte hun seg inn igjen i klubben og satt pris på å treffe gamle kjente fra tidligere. Hun synes banen er spennende med nydelig natur. Den beste banen i verden. Men hun savner to-ukers turene hun var med på i gamle dager. Hun liker ikke at banen av og til er vasstrukket og har mye overvann, og heller ikke hull 18. Hun spiller mest selskapsrunder, men av og til damegolf på mandager. Heller ikke Anne bruker øvingsbanen. Og hun kjenner til *Golfentusiasten*, som hun leser jevnlig.

Lars Petter Einarsson arbeider på Base og kjenner godt til medlemsbladet, siden han selv har jobbet som journalist i mange år. Han spiller en gang i uken, av og til medal og av og til turneringer. Siden han bor på Sunde er det aller beste ved banen at den er så greit tilgjengelig. Lars Petter kan ikke unngå å si noe positivt om hull 5 - for der har han nemlig **Hole in One**. Men banen er vanskelig med mange hindere og smale fairwayer, særlig krevende fordi han ikke slår langt. Øvingsbanen benytter han ikke. Plasseringen langt unna klubbhus og parkering gjør at det tar for mye tid. Han påstår selv at han er for lat.

Vigdis Fines Jonsdatter er pensjonist og fra Østlandet. Før hun flyttet til Stavanger i 2018, var hun medlem i andre lokale klubber, bl.a. i Oppegaard GK i 20 år. Vigdis meldte seg inn i SGK i 2018 og begynte med *Onsdagsslicen*. Der ble hun kjent med andre som hun fortsatt spiller jevnlig med; *slicen* var nyttig for å bli en del av miljøet i klubben. Vigdis spiller to til tre ganger i uken så lenge banen er spillbar. Oftest selskapsrunder, men av og til er hun med i seniorturneringer. Og sykle til banen gjør hun, uansett vær. Hun synes banen er fin og at klubben har hyggelige medlemmer. Det verste for en østlending er alt regnværet og alle vannpyttene på banen. Hun bruker ikke øvingsbanen. Det er litt kjedelig å trene, synes hun - og så er det så mye morsommere å spille en runde. Og *Golfentusiasten* leser hun alltid, og setter pris på å bli minnet på nye utgaver pr. e-mail.

-Vi ga jernet for lagvennene og for Norge!

Elin Maldes drøm var å komme med til Senior Lag-EM. Drømmen satt langt inne. Bare tre av alle kvalifiseringskonkurransene ble spilt i Rogaland, slik at hun måtte bruke det meste av sesongen til å reise rundt for å spille seg til «merits» - uten støtteordning. Ikke bare klarte hun å komme med: de seks norske damene endte på niende plass, det beste norske noen gang.

AV NINA TJOMSLANDI (TEKST)

Laget fra Norge som endte på 9. plass.

-Vi ga jernet for lagvennene og for Norge! erklærte kaptein Kristin J. Klæboe Larsen etter de intense dagene i Cubo Golf, Ljubljana i Slovenia, fra 3.-7. september. I dette bildet skinner Rogaland: i tillegg til Elin deltok Grethe Byrkjedal og Kari Sandvik fra Sola golfklubb.

Listen lå høyt

20 nasjoner var med, og listen lå høyt. Målet til det norske laget for de to dagene med slagspill var å kvalifisere

seg til A-puljen slik at de fikk kjempe om 1. til 8. plass, forteller Elin.

-Jeg hadde en helt grei første runde, men slet på dag to. Vi havnet på 12. plass, i pulje B. Men vi hadde det veldig kjekt på laget, hvor samhold og samspill var på topp. De tre siste dagene gikk med match-spill. Og så klarte vi faktisk å slå både Finland, Skottland og Østerrike, slik at vi endte på niende plass.

I foursome spilte Elin de to første rundene sammen med Kari Sandvik.

KART: ELLEN JEPSON

Klubbhuset - Cubo Golfklubb

Og i den tredje valgte kaptein Kristin J. Klæboe Larsen Elin, slik at hun hadde fordel av veteranens erfaring.

-Foursome er kanskje det aller vanskeligste, så jeg var veldig fornøyd, sier Elin nå.

Fysisk og psykisk slitsomt

Drama var det nok av. Først slo de Finland 3-0, og klatret da fra 12. til 11. plass. I semifinalen mot Skottland sto det 2-2; Grethe Byrkjedal havnet i ompill og vant på tredje ompillhull:

altså det norske laget opp til 10. plass. Hvorpå de klarte 4-1 i finalen, og virkelig kunne slippe jubelen løs. Og være med på å hylle Frankrike som vant finalen i A-puljen over Sveits, mens England ble nr. tre.

-Hva har det kostet deg å gi jernet?

-Når jeg ser på alle timene jeg har brukt på banen, er det ikke rart at det blir både fysisk og psykisk slitsomt. I år utsatte de dessuten uttaket, slik at jeg først fikk beskjed den 19. august om at jeg skulle være med, bare 12 dager før vi skulle dra.

Kjekke tilbakemeldinger

-Norsk Senior Golf er åpen for alle fra det året de fyller 50; på dette laget var jeg og Jannick Bakken fra Oslo de eldste. Fordi jeg måtte reise så mye for å kvalifisere meg, preget dette hele sesongen slik at det ble få turneringer for meg på hjemmebane.

Men nå lever jeg litt på niendeplassen: den er et skikkelig løft, og det er topp at vi får så mange kjekke tilbakemeldinger!

Fra v.: Kari Sandvik (Sola GK), Jannicke N. Bakken (Oslo GK), Elin Malde (Stavanger GK), Kristin Larsen Klæboe, kaptein (Oslo GK), Grethe Byrkjedal (Sola GK), Tina Selstad (Drøbak GK).

9. plassen feires - Kristin og Elin.

Banen - Cubo Golfklubb

Oppoverbakke til neste hull.

Treningsgeen og klubbhus - Cubo Golfklubb

Det går med noen bøtter sand-og-frø-blanding når dugnadsgjengen skal fylle i alle sårene på fairwayene. Henrik Paaske (t.v.) og Dagfinn Klovning er godt i gang.

DUGNADSGJENGEN

REPARERTE SÅR

Stemningen var fin under den spesielle banepfleie-dugnaden på tirsdag 18. juni. De 15 deltakerne kunne raskt fylle bøtter og spann med sand-og-frø-blanding fra tre biler, til å reparere alle de stygge sårene på fairwayene. På fire timer kom de rundt hele banen og kunne samles til en velfortjent nygrillet burger.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Men Dagfinn Klovning, som leder vinterdugnadsgjengen, var bare mellomfornøyd. -Det hadde vært greit om dobbelt så mange hadde stilt opp. Da kunne én gruppe tatt de første ni hullene og en annen de siste, slik at hele jobben var gjort på to timer. Og dette er viktig: banemannskapene er kjempefornøyd når medlemmene tar en slik tørn og frigjør dem selv til andre viktige oppgaver, sier han.

Det så vi jo også: en spesiell maskin stakk hull tett i tett i greenene og trakk opp bittesmå brune «plugger» slik at gresset får luft. Disse partiklene ble raskt blåst sammen og fraktet vekk - og vi kunne nesten se greenene smile.

Kenneth Frafjord med en håndfull "green-plugger".

Hjertehullene

Men trass i alle disse spesielle oppgavene og spesialistbehandlingene som banemannskapene arbeider så intenst med, er det store spørsmålet om årets nyordning med hjertehull slår ut i form av økt bevissthet om å reparere skader og bidra til å holde banen i finest mulig stand? Hvor ofte kommer vi i løpet av en runde til store stygge lefser og dype sår i fairway, til urakte bunkere og ureparerte nedslagsmerker på greener? Her er jo strålende muligheter til å gjøre en innsats - og føle seg ubeskjedent prektig ved bevisstheten om at **dette virkelig gjør en forskjell.**

Slikt opplever Dagfinn vinteren gjennom, når vanligvis rundt 10 medlemmer jobber fra 9 til 12 hver onsdag og så får lunsj servert i klubben. -Vi er en fin gjeng, og det er kjekt å føle at vi får gjort litt nytte for oss, sier han. Men dessverre tviler han på om hjertehullene egentlig har ført til synderlig bedring, så langt.

Hva vi kan gjøre

-Jeg tror oppgavene og vårt felles ansvar ville vinne på å bli bedre definert: hva oppgavene er, hva vi kan gjøre. I tillegg til oppslåtte torver, urakte bunkere og ustelte nedslagsmerker er det også andre små oppgaver vi godt kan ta. Enkelte steder ligger mengder brukne peger strødd, og da er det raskt gjort å samle dem inn. En annen ting er å rydde

bort når det ligger litt kvist og kvast på fairway, for eksempel.

Og så er det kanskje en idé om baneverten i boden oppfordrer oss alle til å ta med en pose sand og frø, og bruke blandingen godt.

Jeg skulle jo ønske at flere ville sette av et par timer til en slik dugnad, og at alle medlemmene virkelig går inn for stelle ekstra pent med hjertehullet, konkluderer Dagfinn. -Hvis vi alle bidrar med et par timers innsats i året, blir banen enda finere for oss alle.

-og hvordan det gikk -

Tirsdag 27. august var tiden inne til en ny dugnads-innsats, og da var det jo interessant å se om hjertehull-ordningen virkelig har gjort en forskjell, om medlemmene føler omsorg for hullet sitt og som en selvfølge ordner opp med torver på fairway, urakte bunkere og nedslags-hull på green.

-Dessverre tror jeg fortsatt at veldig mange medlemmer ikke er informert om hjertehull-ordningen og hensikten med den, sier dugnadssjef Dagfinn Klovning. - Klubben har nok en jobb å gjøre med å få alle til å forstå hvor viktig det er å gjøre en innsats for å få banen finere for oss alle. Blant annet mener jeg at starterne kan gjøre en stor forskjell, med å forklare til spillerne som venter på å

slå ut hvorfor de skal ha med en pose frø og sand, og hva de skal gjøre med den.

-Det kan virke som når én spiller i en gruppe går i gang, smitter det gjerne over til de andre?

-Kanskje. I dag var vi omtrent et dusin i dugnadsgjengen, og kom rundt hele banen på under tre timer. Fairwayene er nok blitt bedre - totalt sett, mye bedre de siste årene - men vi har så absolutt noen syndere som slår opp fæle torver uten å legge dem på plass, konkluderer Dagfinn.

På slike dugnadsdager kan banemannskapene jobbe enda mer effektivt og uten avbrytelser. Det setter banemester Frode Jørmeland og Jan Roger Nordnes stor pris på.

Elin Klovning er en av gjengen med flinke dugnadsfolk som gir av sin tid til banen vår.

Slik kan det se ut enkelte plasser

LUFT forhindrer sykdom

Maskinen som lager hullene går langsomt over greenflaten, og i samme operasjon blåses gresspluggene sammen og transporteres vekk.

- At vi i SGK har så flotte greener skyldes i stor grad et planmessig og forebyggende vedlikehold.

AV ELLEN JEPSON (TEKST & FOTO)

For noen kan en nylig hullet eller vertikalskjært og dresset green skape en viss irritasjon, men da må du bare stille spørsmålet: Vil du ha en fin, jevn og robust green gjennom hele sesongen - en som kan ta imot noen bøtter vann og som kan motstå sykdom, i tillegg til å tåle stor trafikk? Er svaret JA, må du bare godta at det er litt sand og humper i puttelinjen av og til.

VIKTIG FOREBYGGING

- Hulling, lufting, vertikalskjæring og dressing er nemlig helt nødvendig for å få sunne greener og jevn vekst. Hvis ikke luft kommer til, og med mye trafikk, vil det over tid danne seg et svampliknende lag med organisk materiale like under overflaten. Et slikt kompakt fillag forhindrer gjennomslipp av luft og vann. Dette bidrar til at det dannes anaerobe (oksygenfrie) forhold hvor greenes store fiende - sopp & bakterier - trives veldig godt. Overflaten mykner, ujevnheter blir mer markert og gressveksten stopper. Da har greenen lite vern mot sykdom.

I SGK blir greenene hullpipeluftet opp til fem ganger etter forskjellige program. Vertikalskjæring, gjødsling m.m. foregår også gjennom hele sesongen etter et fastlagt program. Men spesielt hulling og påfølgende dressing er avhengig av tørre greener og godt vær, og derfor planlegges de to store dugnadene etter hva YR legger opp til. Skulle det komme regn ifm. dressing, kan sand og frø lett klogge seg til og vil ikke fylle skikkelig i de små plugg-hullene.

Siste rester av greenpluggene mm. blir fjernet med egen børste på ferdighullet green.

Når greenen er helt ren, er det tur for dressing. Så må sanden tørke en stund før den kan kjøres over med en rulle som jevner ut sanden.

Fikk NOSTALGI i overraskelsesgave

Denise og Paul Davies var splitter nygifte da de kom hit i 1977.

Til 1986 jobbet han som pro fra slutten av april til slutten av oktober. Hele dagen, hver dag. Hun var sekretær og måtte være så god at folk ønsket henne tilbake hver gang, og holdt hus til de grader at hun laget middag når han kom hjem ved 10-tiden om kvelden. Med alt dette trivdes de så godt at det beste barna nå kunne gi dem, var en tur til Stavanger og SGK.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO & KART)

Barna hadde hørt dem snakke om hvor gjerne de ville ta en tur til Stavanger, og plukket opp ideen til en "surprise gift", overraskelses-gave. Her i klubben begynte historien med at Tim Brookes fikk en epost i fjor sommer: lot dette seg arrangere? Klart det. Tidlig i juni kom Denise og Paul, bodde fire dager i hotell Clarion Energy, hilste på kjente, vandret rundt i byen, dro inn i Lysefjorden, og tok en tur rundt hele banen. Regntunge dager hindret spill, men det var ikke verd en klage: de var så fornøyd og så imponert over alt de så, at reaksjonen var «marvellous, fantastic!»

Stikkord i fortellingen om Davies-familiens engasjement i Stavanger er **Sheffield** og lykketreffet **Raymond Lees**. Raymond var 25 år da han ankom i 1964. Tim Brookes ler når han sammen med Denise og Paul går gjennom listen over Sheffield-proer som kom hit takket være Raymond. Etter Paul kom Durham Parker, 1987-90, og deretter Tim selv. -Jeg var den siste av Sheffield-gutta, etter oss kom karene som var vokst opp her, som Henning Lindanger og Jan Egil Nærland, sier Tim.

Tilpasningsvillig partner

Livet som pro i klubben vår krevde selvfølgelig en ytterst tilpasningsvillig

eventuell partner. Denise jobbet først to år i Brown & Root og deretter fire-fem år i Phillips. Offisielt femdagersuker, men ofte også i helger når det trengtes. Dessuten var det jo henne som måtte finne ut av, og ordne opp med, alt det praktiske utenom golfbanen, og mens de bodde her, fikk de sitt første barn. Utrolig nok begynte hun også å spille golf - og vant til og med 9-hullskonkurransen i et Oilmen's Golf Tournament.

-Da jeg var ny her, ville jeg gjerne lære å snakke norsk. Den gangen var mange nordmenn ikke så vant til å snakke engelsk; de ville gjerne øve seg, og svarte på engelsk. Men vi fant frem til en grei utveksling.

Kunne ha blitt her

-Og når vi når ser tilbake, kunne vi godt ha blitt boende her. Da ville vi ha satt begge barna i norske skoler, sier de.

Hun har vært pensjonist i fire år, han gikk av i fjor. Begge smiler fra øre til øre når de forteller om livet med tre barnebarn. - «Gorgeous!»

Klart de har med bilder. Store, glansede, vakre bilder av elskede mennesker.

Tilbake til banen?

De kunne nesten ikke tro hvor forandret og forbedret den er. Én sak er - at det er langt færre trær, en annen at anlegget er så velstelt at det nesten ikke er til å kjenne igjen. - "Stunning!" Du skulle bare se hvor mange bilder vi har tatt!

Raymond Lees - det er mange av våre medlemmer som husker Leesy!

Denise & Paul: Nice to be back!

Dette nydelige og helt spesielle bildet fikk vi oversendt fra mangeårig medlem, **Henrik Paaske**. Vi synes at det fortjener å bli delt med våre lesere. Ta noen minutter, pust dypt, og gå inn stemningen som det skaper...

Så mye kjekt vi har å glede oss til!

Sesongen er på hell, lauvtrærne feller bladene og stillheten senker seg snart over banen. Men det er så mye vi kan glede oss til når vi etter vinteren igjen kan ta kjøllene fatt, bl.a. gjensyn med det nydelige staudebedet som har ønsket oss velkommen gjennom hele sommeren. Det har med sine fine farger bidratt til å løfte inntrykket av gårdsplassen og hele klubbhusområdet.

Takk til Irene som er mesteren for den flotte blomster-collagen!

FOTO ELLEN JEPSON

